

LOES

VAN

DUIJVENDIJK

MARWAN

MAGROUN

GEISJE

VAN

DER

LINDEN

NAOMI

MODDE

WILLEM

DE

KAM

KHALID

AMAKRAN

STIL

STILL

LEVEN

LIFE

In 2020 vielen steden wereldwijd stil. Het nieuwe coronavirus dwong ons allemaal, van India tot Colombia en van de Verenigde Staten tot Nederland, in lockdown: terwijl theaters, horeca en scholen sloten, openden noodziekenhuizen en tijdelijke testlocaties. In de eerste week van de lockdown vroeg Stichting Droom en Daad zes talentvolle fotografen om de situatie in Rotterdam in beeld te brengen en deze uitzonderlijke periode te documenteren.

In dit fotoboek belichten Khalid Amakran, Loes van Duijvendijk, Willem de Kam, Geisje van der Linden, Marwan Magroun en Naomi Modde ieder vanuit hun eigen perspectief een andere kant van een stad die tot stilstand lijkt gekomen. Alle foto's zijn gemaakt van maart tot en met mei 2020 – van het allereerste moment dat iedereen werd geadviseerd om zoveel mogelijk thuis te blijven en anderhalve meter afstand te houden tot elkaar, en eindigend met de maand waarin de eerste versoepelde maatregelen werden aangekondigd en scholen aarzelend hun deuren heropenden.

Samen geven de foto's een beeld van het dagelijks leven tijdens de eerste fase van de coronapandemie en van de impact van maatregelen die de minister-president omschreef als “ongekend voor een land in vreedstijd”. In aanvulling op de foto's schreef Wilfried de Jong, auteur, theatermaker en fotografieliefhebber, een essay over zijn ervaring van de stad in deze periode.

Als ik een jaar geleden de foto's van deze zes fotografen had gezien, had ik waarschijnlijk mijn ogen niet geloofd. Het besef dat dit wellicht ook geldt voor iemand die over vijftig jaar naar deze beelden kijkt, leidde tot de keuze om de foto's in een boek – een blijvend tijdsdocument – bijeen te brengen.

Een inspiratie voor zowel de foto-opdracht als deze publicatie is de nationale uitgave *De Ramp* (1953), een uniek (foto)historisch document dat ons de enorme weerslag van de Watersnoodramp meer dan een halve eeuw later nog steeds doet voelen. Met enerzijds die historische inspiratiebron en anderzijds de toekomst in het achterhoofd ontstond dit fotoboek, dat als doel heeft om nu en later te laten zien hoe het coronavirus het leven in de stad volledig veranderde.

Hoewel de fotografen zich richten op hun thuisstad, gaat dit fotoboek niet alleen over Rotterdam en ook niet alleen over Nederland. In de zes series vormen de Maas en de Markthal, Kralingen en Blijdorp een overduidelijk Rotterdams decor. Maar tegelijkertijd laten de foto's – van stoelen die omgekeerd en onaangeraakt op de bar van een gesloten koffietentje staan, van een jonge vrouw in quarantaine die voorzichtig reikt naar een glaasje sinaasappelsap en een tompouce – een onbestemd gevoel van eenzaamheid, onzekerheid, solidariteit en hoop zien. De stedelijke stillevenen, waarin mensen slechts figureren, tonen een afwachtende stilte, die mensen over de hele wereld in 2020 hebben ervaren.

In 2020, cities all across the world stopped still. The coronavirus forced us all, from India to Colombia, from the USA to the Netherlands, into lockdown. While theatres, restaurants and schools were closing down, emergency hospitals and temporary testing centres were being built. In the first week of the lockdown in the Netherlands, the Droom en Daad Foundation commissioned six talented photographers to capture the situation in Rotterdam on film so as to document these exceptional times.

In this book, the photographers Khalid Amakran, Loes van Duijvendijk, Willem de Kam, Geisje van der Linden, Marwan Magroun and Naomi Modde each present their own perspective on a city that seems frozen in its tracks. All these photographs were taken between March and May of 2020 – from the first moment that people were advised to stay at home as much as possible and keep a one-and-a-half metre distance, to the moment when restrictions were lifted slightly and schools cautiously reopened their doors.

Together, these pictures provide an image of daily life during the first stage of the COVID-19 pandemic and of the impact of the measures that the prime minister of the Netherlands described as “unprecedented for a country in peace”. To accompany these photographs, Wilfried de Jong, author, theatre-maker and photography enthusiast, wrote an essay about his experience of the city during this time.

If I had looked at the pictures taken by these six photographers a year ago, I probably would not have believed what I was seeing. The realisation that this will most probably also be true for people looking at these pictures fifty years from now led to the decision to collect these photographs in a book, as a permanent record.

One source of inspiration for the photography commission and for this book was the national publication *De Ramp*, which documented the Flood of 1953 – the greatest natural disaster to ever occur in the Netherlands. It is a unique photo-history book that gives us, over half a century later, a glimpse into the enormous damage wrought by the Flood. *Still Life* has been created with this historical inspiration in mind, with the aim of showing – now and in the future – how the coronavirus completely altered city life.

Although the photographers focused on their hometown, this book is not only about Rotterdam, not even only about the Netherlands. These six photography series clearly feature the Rotterdam landscapes of the Maas and the Markthal, Kralingen and Blijdorp. But at the same time, the photographs – of chairs turned upside down on the bar of a closed coffee shop, of a young woman in quarantine reaching through her doorway for a glass of orange juice and a pastry – reveal loneliness, uncertainty, solidarity and hope, feelings that are universal. The urban still lifes, in which people only figure as afterthoughts, symbolise the waiting-in-place silence that people have been experiencing all around the world in 2020.

LOES VAN DUIJVENDIJK

De poëtische foto's van Loes van Duijvendijk tonen ons verlaten straten en gesloten gebouwen. In diepe schaduwen en heldere kleuren vangt zij de verstilling van het Rotterdamse stadslandschap.

The poetic photography of Loes van Duijvendijk captures deserted streets and shuttered buildings. With stark shadows and bright colours, she shows us the stillness of the urban landscapes of Rotterdam.

MARWAN MAGROUN

Marwan Magroun richt zich op de mensen die ondanks de lockdown elke dag naar hun werk gaan, omdat de overheid hun beroep essentieel verklaarde om de maatschappij draaiende te houden. Hij loopt onder andere mee met medisch personeel en supermarktmedewerkers. In contrastrijk zwart-wit fotografeert hij hoe zij hun best doen om de samenleving op de been te houden.

Marwan Magroun focused on the people who continued going to work every day during the lockdown, because the government declared their jobs to be essential. He joined medical staff and supermarket employees as they went about their work. In high-contrast black and white images, he shows how they're doing their best to keep society running.

GEISJE VAN DER LINDEN

Geisje van der Linden is voor haar serie niet de stad in getrokken. Haar foto's, gemaakt binnen de vier muren van het appartement van Saif Ahmed Alhaddi, vormen samen een intiem portret. Saif vluchtte vanuit Jemen naar Nederland en kan door de pandemie nog niet met zijn familie herenigd worden.

Geisje van der Linden didn't travel into town for her series. Her photos, taken inside the four walls of Saif Ahmed Alhaddi's apartment, create an intimate portrait. Saif fled from Yemen to the Netherlands and, due to the pandemic, has not yet been able to be reunited with his family.

NAOMI MODDE

Naomi Modde is door de stad getrokken om gezinnen uit noord, oost, zuid en west te leren kennen. Via haar foto's maken we kennis met kinderen die hun vrienden missen, thuiswerkende ouders en docenten die digitaal lesgeven. De documentaire serie laat de impact van de coronapandemie op gezinnen en het onderwijs zien.

Naomi Modde went all over the city to meet families from the north, east, south and west districts. Through her photographs we meet children who miss their friends, parents who are working from home, and teachers who are teaching online. This documentary series shows the impact the corona pandemic is having on families and education.

D2

D6

WILLEM DE KAM

Willem de Kam maakte met zijn middenformaatcamera een documentaire serie met een persoonlijke ondertoon. Hij brengt in beeld hoe het dagelijkse leven zich aanpast aan de nieuwe realiteit en legt de nadruk op de praktische en geïmproviseerde oplossingen die Rotterdammers bedenken als antwoord op de coronamaatregelen.

Willem de Kam used a medium-format camera to create a documentary photography series with personal undertones. He captured daily life on film as everyone adapted to the new reality, emphasising the practical and improvised solutions that Rotterdammers came up with in response to COVID-19 restrictions.

KHALID AMAKRAN

In de periode dat het landelijke advies van de overheid 'Blijf zoveel mogelijk thuis' luidde, maakte Khalid Amakran persoonlijke portretten van mensen in hun thuisomgeving. De analoge beelden worden vergezeld van openhartige dagboekfragmenten van de geportretteerden, geschreven tijdens de lockdown.

During the period when the Dutch government's advice to the nation was 'Stay at home as much as possible', Khalid Amakran made personal portraits of people in their home environment. The analogue photographs are complemented with candid diary excerpts from this lockdown period, handwritten by the people pictured.

Rotterdam, 11/4/2020

We can't get past one-and-a-half metres.
But we can see the stars.

"Life is what happens to you while you're busy
making other plans" – John Lennon

So true. Making plans is what happens to
people when they think they are really in
control of everything. That they actually can
manage and measure everything. That we
have any say in the matter. Having said that...

Concern about my loved ones and a great
uncertainty are fighting for my attention.
Barely any work, barely any income, and
God knows how long this will continue...

When I feel I am in danger of falling into past
pitfalls of financial worries and an unhealthy
need for work, I focus on the things I can
control: the way I spend my day. My physical
and mental health. Fresh food, lots of sports,
filling my mind with beautiful things and
thinking about what beautiful things I myself
can make.

That way, I can carry my loneliness as a
precious stone instead of a heavy millstone,
in this long, extended present.

More love, less news.
Derek Otte

Rotterdam, 11/4/2020

Het loopt voor geen anderhalve meter maar we zien
wél sterren
"Life is what happens to you while your busy
making other plans..."
- John Lennon

En zo is het. Planner is wat mensen overkomt
wanneer ze denken dat ze écht alles in de hand
hebben. Dat écht alles maakbaar en meetbaar is.
Dat we ook maar iets te zeggen hebben.
Dat geregeld hebbende...

Zorgen om dingenbaren en grote maekerkheid vechten
om voorrang. Amper werk, amper inkomen en God
weet voor hoe lang dat zo gaat zijn.

Dreig ik in voorbije putten van geldzorgen en ongeronde
werklast te vallen, focus ik me slechts op waar ik wél
invloed op heb: mijn dagbesteding. Mijn fysieke en
mentale gezondheid. Vers eten, veel sporten, mijn hoofd
vullen met moois en kijken wat ik zelf van moois kan
maken.

Zo draag ik mijn eenzaamheid als reispaad en niet
als molesteen, in dit langgereekte heden.
Meer liefde, minder nieuws.

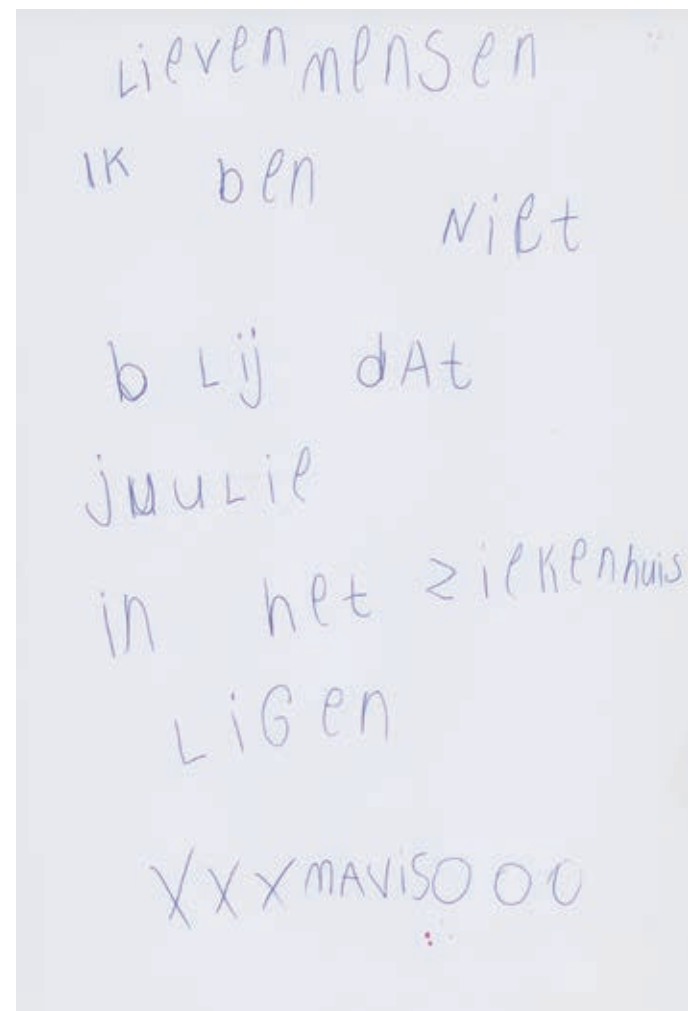
Derek Otte

Dear people,

I am not happy that you are sick in the hospital

Xxxmavisooo

LIEVEN MENSEN
IK BEN NIET
Blij dat
jullie
in het ziekenhuis
LIGEN
XXXMAVISOOO